

יבמות צז

קושי: בן תשע וכו' משהגדיל וכו'. ויעשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול, ותדחה צרה מיבום כמו שכתוב במשנה בדף לא.

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף לא עמוד ב

משנה. ג' אחין נשואין ג' נכריות, ומת אחד מהן, ועשה בה השני מאמר ומת - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות, שנאמר: (דברים כ"ה) **ומת אחך מנח... יבמה יבא עליה, שעליה זיקת יבם אחד, ולא שעליה זיקת ב' יבמין; רבי שמעון אומר: מייבם לאיזו שירצה, וחולץ לשניה.**
תירוצ: אמר רב: לא עשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול, **גישה אחרת:** ושמואל אומר: עשו ועשו, וכן א"ר יוחנן: עשו ועשו.
קושי על הגישה האחרת: ויעשו! ולמה לא דוחים את הצרה מיבום?
תירוצ: תנאי היא - מחלוקת תנאים בין משנתינו למשנה בדף לא. ושם אשמעינן בגדול וה"ה בקטן, והאי דאמר גדול? משום דבגדול קאי; ומשנתינו סבירא ליה עשו, ולא גזר משום צרה, ואשמעינן בקטן והוא הדין בגדול, והאי דקאמר בקטן? דבקטן קאי.

אחד בן ט' שנים ויום אחד ואחד שהוא בן עשרים שלא הביא שתי שערות	בן עשרים שנה שלא הביא שתי שערות - יביאו ראייה שהוא בן עשרים והוא הסריס, לא חולץ ולא מייבם;
בלי סימני סריס	והוא שנולדו לו סימני סריס
	אמר רבא: דיקא נמי, דקתני: והוא הסריס